

[Pürschel.]

stændig fri Bemægtigelse. Vil Ministeren vove at staa op her og sige, at Tyskland i 1914 havde respekteret dansk Territorium, hvis det havde kunnet risikere, hvilken Dag det skulde være, at se det danske Territorium som Støttepunkt for en engelsk Flaade? Dette vilde i Sandhed være en dristig Tanke, hvis Udenrigsministeren vilde vove at gøre det, og vover han det ikke, saa har han ogsaa dermed erkendt det, som altid er hævdet fra vor Side, at Ordningen af 1909, med alle sine Mangler, bidrog til at holde Danmark udenfor Krigen. Jeg har jo aldrig sagt det, som den højtærede Forsvarsminister stillede op, at den *alene* skulde have holdt os udenfor Krigen, jeg har sagt, at den bidrog til det. Men dette er Forsvarsministeren jo ikke i Stand til at imødegaa, og saa stiller han naturligvis noget andet op og bekæmper det. Det er lettere, men det har til Gengæld ikke den samme Værdi, som det har at bekæmpe det, der virkelig er sagt.

Det, der er Ulykken ved dette Forslag, det er, som jeg ofte har sagt, dette, at det vækker Uro i Udlandet, som omgiver os, at det vækker Mistillid til vor Evne, og mere end det, til vor Villie til at føre en virkelig ligelig Neutralitetspolitik. Ministeren talte om — det glemte jeg før at sige —, at han troede ikke, man i noget Land vilde være udsat for Opfordringer af den Art, som her er fremsat i Retning af at blive bekendt med, hvad Udlandet havde sagt. Nej, men der er heller ikke noget Land, hvor man har været udsat for at skulle diskutere et Forslag af den Art, som her foreligger, og det er netop dette Forslags særlige Karakter, som gør, at Udlandets Bedømmelse af det har en særlig Interesse.

Saa længe man staar med et Forslag, der røber Villie til og giver nogen Mulighed for at hævde et Lands Neutralitet, saa længe kan man til en vis Grad sige, at Udlandets Dom om dette Forslag er uden Betydning. Men i det Øjeblik en Regering gaar ind for at lægge Landet hen til fri Bemægtigelse for en hvilken som helst lille fjendtlig Styrke, i det Øjeblik bliver det af den allerstørste Værdi at vide, hvorledes man i Udlandet bedømmer dette Forslag, thi det er paa denne Bedømmelse, at Danmarks Skæbne beror.

Hvis denne Bedømmelse — hvad Ministeren har erkendt — munder ud i, at man i Virkeligheden bereder sig paa at behandle Danmark som et andet Panama, der er ude af Stand til og uden Villie til at forsvare sig selv og derfor maa forsvares af den Stormagt, der har Interesse i dets Territorium, hvis Ministeren erkender det, saa maa han ogsaa erkende, at det er af Interesse at faa at vide, hvorledes Udlandet bedømmer dette Forslag.

Ministeren endte saa med nogle højstemte Udtalelser om Udviklingen i Fremtiden. Ja, der kan jo fremsættes mange smukt klingende Talemaader om dette. Der er ingen i denne Forsamling, der vil modsige Ministeren, naar han taler om, at en fremtidig Stormagtskrig i Europa vil blive et Ragnarok, og at det vil betyde den europæiske Kulturs Undergang, det er højst sandsynligt, det er jeg slet ikke uenig med Ministeren i. Men det vedrører jo slet ikke det foreliggende Spørgsmaal, ikke i fjerneste Maade.

Dette, om vi her er paa Linie med de Tanker, der ligger i Folkeforbundspagten, ja, det tillægger jeg for mit Vedkommende ikke nogen særdeles afgørende Betydning. Det, jeg tillægger Betydning, det er, om vi indretter os, ikke efter Talemaaderne i Genève, men efter Handlingerne omkring i Verden.

Og dette, at Ministeren her holder op et lokkende Billede, som han jo ikke selv synes at tro noget videre paa, at man virkelig skulde have haft den sidste Krig i Europa, og saa skulde Danmark komme til at staa med Palmerne i Hænderne som den første Stat, der havde gjort noget for at føre disse smukke Ideer ud i Virkeligheden — ja, ingen kan forbyde den højtærede Minister at have de skønneste Idealer og ogsaa at handle derefter for sit personlige Vedkommende, men ingen ansvarlig Statsmand har Lov til ud fra den Slags Idealer og taagede Betragtninger at føre sit Land ud i en Eventyrpolitik.

Det er det, den højtærede Minister er Hovedmanden for at gøre i dette Øjeblik, og derfor skal han have det historiske Ansvar derfor, i det Øjeblik den Ulykke skulde indtræffe, at dette Forslag blev gennemført her i Landet.